

Carta Setmanal

del Comitè Central del POSI

Nº 991 - De el 13 a el 19 de maig de 2024

COMPRA, LEE, DIFON

La Veritat nº 113
(octubre de 2023)

“Es prepara el X Congrés
Mundial Obert de la IV
Internacional”

Catalunya a la cruïlla electoral

Les eleccions autonòmiques catalanes d'aquest 12 de maig tenen una lectura estatal i sens dubte han reflectit un canvi important en l'estat d'esperit dels treballadors, els joves, la població en suma de Catalunya.

En primer lloc, cal ressaltar la baixa participació electoral 57,97 per cent. I l'hem de comparar no tant amb les últimes el 2021 (afectades per la pandèmia) sinó per les eleccions del 2017 en plena eferescència de la mobilització del poble català. Llavors hi va haver només el 81,74 per cent de participació (van votar 1.250.000 persones més que ara)

La baixa participació electoral mostra que un sector molt significatiu del jovent i la població no se sent representat per cap dels partits polítics. Hi ha una veritable crisi de representació política que reflecteix a Catalunya un fenomen que és internacional. Fenomen que té causes directament polítiques i que analitzarem més endavant.

Que diuen els resultats

El PSC/PSOE amb el 28 per cent i 42 diputats és el més votat, ha augmentat 220.000 vots, concentrant de fet la majoria dels treballadors que han anat a les urnes. L'anàlisi per barris obrers és molt clar al respecte. És a dir que per primera vegada en anys apareix com el partit més votat. I això beneficia directament el Govern Sánchez, donant-li un respir.

Junts és la segona força amb 20 per cent i 33 diputats, però, tot i que augmenta 100.000 vots respecte a les darreres eleccions, i guanya a Lleida i Girona, recordem

que no obté més diputats que el 2017 i molts menys vots.

ERC amb 13 diputats i 15 per cent de vots s'enfonsa (perd 180.000 vots) i perd la seva hegemonia al camp sobiranista.

La CUP amb 4 diputats i 3 per cent de vots a penes repeteix els resultats del 2017, perdent 60.000 vots respecte de les darreres eleccions.

D'altra banda, Comuns - SUMAR continua la seva progressiva caiguda (13.000 vots menys que el 2021).

En conclusió, els partits partidaris de la seva independència o sobiranistes (als quals cal sumar la ultradreta "nacionalista" Aliança Catalana amb els seus 2 diputats (1 a Lleida i 1 a Girona), perden la majoria. És sens dubte un fet fonamental és la primera vegada des del 1980 o sigui les primeres eleccions que els partits catalanistes no són majoria.

La dreta espanyolista

Recordem que, el 2017, Ciutadans més PP van treure 40 escons i 29,67 per cent dels vots

Aquest 2024, PP més VOX obtenen 26 escons i no arriben al 20 per cent dels vots. Per tant, globalment perden en vots i escons. Tot i que l'avenç del PP sembla confortar nacionalment Feijoo, però sense deslliurar-se del marcatge de VOX

Una campanya electoral al marge de reivindicacions y drets

D'una manera en aparença contradictòria, durant la campanya electoral (com ja va ocórrer al país base) va desaparèixer dels

missatges l'amnistia o la independència (tret de petites excepcions) i, tanmateix, l'Amnistia està lluny de ser aconseguida (es votarà de nou el dia 30 al Congrés i després cal aplicar-la i la majoria dels jutges ha mostrat la seva oposició)

Alguns diran que els missatges electorals eren per abordar els problemes "concrets" de la gent... pura fal·làcia. Els debats electorals semblaven parlar d'una altra cosa o d'aliances després de les eleccions.

No s'escolta en cap moment parlar de com pal·liar el desastre sanitari, el baix nivell de l'ensenyament públic, el desastre en els serveis (en particular les rodalies, que van tornar a quedar paralizades el mateix dia de les eleccions) com combatre la sequera (quan l'Agència catalana de l'aigua té 540 milions congelats) i és clar, tampoc de les reformes laborals, ni de les llibertats, diem sobre l'amnistia, però cap referència, tampoc, a la llei mordassa.

I, en un moment en què la guerra amenaça tot Europa, es multipliquen les despeses militars i la joventut es mobilitza contra el genocidi de Gaza, els partits (tret de molt molt poques excepcions personals) miren cap a una altra banda,

El hiat existent entre els partits i la població no ha fet més que engrandir-se.

Y ahora que?

D'entrada, cal recordar que el Parlament de Catalunya NO és sobirà, té competència en alguns pressupostos, però no té la sobirania del poble de Catalunya.

Estem en una monarquia amb amplis

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: inforposi@gmail.com o entra a la nostra Web: <http://www.posicuarta.org>

Nostre compte corrent en La Caixa és: 2100 2812 51 0200071314. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta

poders i que és capaç, i té la força legal, com va demostrar en el discurs del Borbó del 3 d'octubre de 2017 de llançar la força de l'Estat contra el poble català.

I això segueix així, i acceptat de fet per tots els partits inclosos els sobiranistes.

En un moment en què les reivindicacions de la majoria, davant la precarització del treball, l'augment de la misèria, la inflació galopant a tots els nivells, des de l'alimentació a l'hàbitat, la retallada de les llibertats i l'amenaça de guerra, el Parlament de Catalunya es mostra impotent per modificar aquesta situació, perquè fer-ho obligaria -a la seva majoria - a trencar amb el règim monàrquic.

A exigir, entre altres coses la ruptura de

les relacions amb Israel, com demanen els estudiants.

A derogar les reformes laborals

A garantir el sistema públic de pensions exigint l' auditoria

A restablir les plenes llibertats

Acabar amb les despeses militars

És a dir, a respondre a les exigències reals de la majoria enfrontant-se al gran capital

I totes les organitzacions, sindicats i partits que diuen defensar la majoria social s'enfronten a aquest repte.

Combatre per una representació política fidel als interessos de la majoria exigeix plantejar la necessitat d'acabar amb el règim monàrquic que nega, entre d'altres, el dret dels pobles... al-

guns diuen que el procés s'ha acabat, però els drets del poble de Catalunya, de tots els pobles, continuen sent negats pel règim monàrquic i els governs que se sotmeten a aquest ordre.

Només l'aliança dels treballadors i els pobles, arrossegant les organitzacions, pot obrir el camí a la democràcia o sigui a la república del poble per al poble, dels pobles.

Aquesta és la via per avançar en la construcció d'una força, un moviment polític de Ruptura amb el règim monàrquic, contra el genocidi, contra la guerra per les reivindicacions democràtiques i socials

És en aquesta via que considerem essencial participar en impulsar la **Marxa Republicana Estatal del 16 de juny a Madrid**.

VAGA ESTUDIANTIL PER PALESTINA!

Lonada de mobilitzacions en forma d'acampades en moltes ciutats de l'Estat espanyol ha contagiats a milers d'estudiants i treballadors a sumar-se a la lluita pel cessament del foc i la ruptura de relacions del nostre Govern amb l'Estat d'Israel. L'onada mobilitzadora neix en el mateix cor de l'imperialisme, als EUA, on milers de joves han omplert els campus d'indignació, fins i tot superant les mobilitzacions històriques contra la Guerra del Vietnam!

Els companys de València porten diversos dies d'acampada, als quals s'han sumat els estudiants a Barcelona, Granada, Sevilla, Màlaga, Madrid, Navarra i Euskadi. Els estudiants organit-

zats hem decidit fer un pas més, no només volem que la nostra universitat trenqui relacions, exigim la ruptura de relacions del Govern central. Per a això, hem d'anar més enllà dels murs de la universitat, és imprescindible fer una crida massiva a les organitzacions obreres i moviments socials perquè sumin a la mobilització. L'ofensiva a Rafah ha demostrat, per si quedava algun dubte, que Netanyahu i l'Estat sionista volen arrasar al poble palestí.

Encara que el Claustre de la Universitat de Barcelona i la CRUE (Conferència de Rectors) s'hagin posicionat per la ruptura de relacions, hem de seguir mobilitzats perquè es faci efectiva i no quedi en paper mullat.

És necessari actuar. Per a això, cal insistir en les reivindicacions concretes de front únic que pot fer avançar la mobilització, el cessament del foc i la ruptura de relacions. Cal estendre aquesta lluita per a una jornada de lluita dels estudiants i treballadors de la comunitat universitària de tot l'Estat.

Perquè per als pròxims dies són crucials, continuarem omplint les universitats posant la veu enlaire contra la barbàrie. Perquè aquest 15 de maig, 76 anys després de la Nakba, la vaga estudiantil a Barcelona ha de ser el precedent per a seguir la mobilització. Perquè els estudiants hem de caminar juntament amb el moviment obrer en

unitat per a plantar cara i exigir d'una vegada per sempre el cessament del foc i la ruptura de relacions a tots els nivells del Govern amb l'Estat Israelità.

Visca la lluita internacional estudiantil!

Visca la lluita de la classe obrera!

Visca Palestina lliure!

*Joves per la ORJ
(Organització Revolucionària Juvenil)*

Els nostres compromisos...

Información Obrera 391

INFORMACIÓN OBRERA
Una libre de la lucha de clases

Con los estudiantes de Colombia ¡Cese el fuego! ¡Alto al genocidio!

EDITORIAL
16 de junio, Marcha Republicana en Madrid

Encuentro estatal del CATP - 27 de abril de 2024

Los directores catalanes y la presentación contra Pedro Sánchez

Manifestación en Madrid el 18 de mayo por la Sanidad Pública

La acampada de Barcelona propone huelga general de universidades el 18 de mayo

Comité de Enlace Europeo contra la Guerra y el Fuego Internacional en París

Trobada Estatal del CATP

<https://informacionobrero.org/conclusiones-del-encuentro-estatal-del-catp/>